

Pfösl in Zuid-Tirol: vertragen tussen de Dolomieten

Dionne 6 september 2026 Italië, Reisverhalen hotel, Italië, Pfösl, Zuid Tirol

Na een paar actieve dagen in de Dolomieten, verandert het tempo van onze roadtrip zodra we de oprijlaan van Pfösl opdraaien. Voor ons liggen uitgestrekte bloemenweides, daarachter steken de grillige toppen van de Dolomieten af tegen de lucht. De gebouwen van het hotel liggen verspreid tussen het groen.

Hier draait het niet om zoveel mogelijk zien of iedere ochtend vroeg vertrekken voor de volgende bergtocht. Natuurlijk kan dat, de wandelmogelijkheden beginnen vrijwel voor de deur, maar bij Pfösl merk je al snel dat een dag ook prima gevuld kan zijn met uitgebreid ontbijten, zwemmen, een rondje door de natuur, yoga en vooral wat langer blijven zitten als het uitzicht mooi en het gezelschap goed is.

Pfösl noemt zijn filosofie *Green Luxury*. Het hotel ligt op 1.375 meter hoogte, midden tussen 35 hectare aan weides en bos, en bouwt zijn concept rond natuur, regionale keuken en regeneratie. Wat die term precies betekent, ontdekken we eigenlijk pas tijdens ons verblijf.

Een hotel dat opgaat in het landschap

Pförl ligt bij Deutschnofen (Nova Ponente) in Zuid-Tirol, met uitzicht op de iconische bergmassieven van de Latemar, Rosengarten en Schlern. Het hotel bestaat uit verschillende gebouwen, waarbij het gebruik van veel hout, glas en natuurlijke materialen ervoor zorgt dat de moderne architectuur niet scherp afsteekt tegen de omgeving. Wij slapen gewoon in het hoofdgebouw. Onze kamer is comfortabel en licht, maar het belangrijkste onderdeel bevindt zich eigenlijk buiten: vanaf het hotel blijft het landschap voortdurend zichtbaar.

Aan de rand van het bos, achter op het terrein, staan de opvallende ecolofts. Wij slapen er zelf niet, maar ze trekken wel meteen onze aandacht. De donkere houten gebouwtjes liggen laag in het gras en lijken bijna in de bloemenweide te verdwijnen. De lofts zijn over twee verdiepingen gebouwd, hebben grote ramen richting de Dolomieten en beschikken over een eigen tuin en panoramaterras. Vooral tegen zonsondergang zien ze er prachtig uit. Het donkere hout krijgt een warme gloed, het gras kleurt goud en daarachter tekenen de Dolomieten zich af tegen de avondlucht.

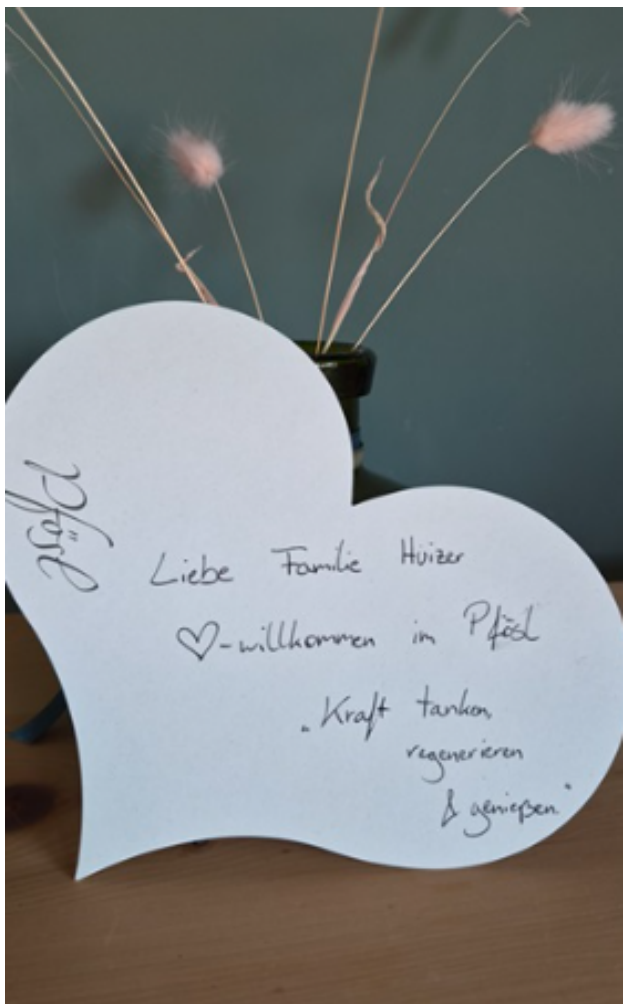
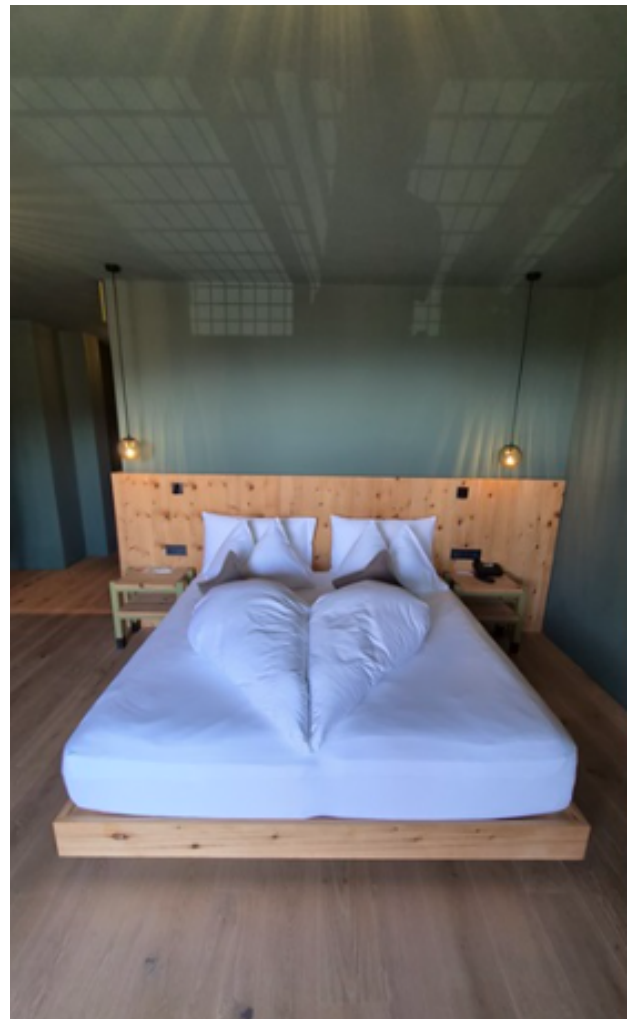
Van boerderij naar natuurhotel

Wie alleen naar het moderne Pfösl kijkt, zou niet direct vermoeden hoe ver de geschiedenis van deze plek teruggaat. Eeuwen geleden stond hier al een boerderij langs de oude pelgrimsroute naar Maria Weißenstein (Pietralba), het belangrijkste bedevaartsoord van Zuid-Tirol. Rond 1950 werd de boerderij omgebouwd tot een herberg. In de decennia daarna groeide die uit tot het viersterrenhotel dat er nu staat. Inmiddels staat de derde generatie aan het roer: de zussen Eva en Brigitte Zelger, samen met Eva's man Daniel Mahlknecht.

En dat merk je als gast. Niet omdat hun foto's prominent bij de receptie hangen, maar omdat ze zelf onderdeel zijn van wat hier gebeurt. Eva geeft yoga en neemt gasten mee naar buiten. Brigitte is opgeleid als kruidenexpert en deelt haar kennis tijdens activiteiten in de tuinen en bij het bakken van brood. Ook tijdens begeleide wandelingen en fietstochten gaan de mensen die het hotel runnen zelf met gasten op pad. Ze nemen je mee naar de plekken die zij mooi vinden en vertellen over de manier waarop zij hier leven. Hier wordt het activiteitenprogramma niet door een extern animatieteam uitgevoerd. Dat maakt het begrip familiehotel ineens iets anders.

Ook de oude pelgrimsroute is nog altijd onderdeel van het landschap rond Pfösl. De route richting Maria Weißenstein voert onder meer langs het kerkje van St. Helena, bekend om zijn middeleeuwse fresco's, en gaat daarna verder naar het bedevaartsoord. Volgens de geschiedenis van de plek werden op de voormalige boerderij al reizigers en pelgrims ontvangen. Gastvrijheid begon hier dus lang voordat er sprake was van infinitypools en ecolofts.

En in de oude schuur wonen de zwaluwen

Ondanks alle moderne architectuur is het verleden van Pfösl nog opvallend zichtbaar. Op het terrein staan verschillende oude gebouwen, delen die nog herinneren aan het boerenverleden van Pfösl, waaronder een boerderijgebouw uit 1852 en een kleine kapel uit 1896.

Rond de oude schuur vliegen de zwaluwen af en aan en regelmatig wordt de oude broodoven op de binnenplaats weer opgestookt om samen met gasten brood te bakken. Een paar meter verder staan bijenkasten en groeien kruiden en groenten in de tuin. Daarachter beginnen de weides weer. Het zijn kleine details, maar het past bij Pfösl. De natuur wordt hier niet alleen aangelegd in mooie borders rondom een designhotel. Er is ruimte voor wat er al was.

Zwemmen met uitzicht op de Dolomieten

Aan water geen gebrek bij Pfösl. De verwarmde panorama-infinitypool ligt aan de rand van het hotel en kijkt uit over de weides richting de bergen. Het is zo'n zwembad waarin je aan de rand blijft hangen omdat het uitzicht interessanter is dan baantjes trekken.

Een paar meter verder ligt de panorama-biopool, een natuurlijke zwembijver tussen planten en grassen. Het water wordt zonder chemicaliën onderhouden en is niet verwarmd. Dat laatste merk je onmiddellijk. Het water is behoorlijk fris en de eerste stap vraagt meer overtuigingskracht dan bij de infinitypool. Maar eenmaal door is het heerlijk. Je zwemt tussen het groen, met de bergen op de achtergrond, en hebt nauwelijks het idee dat je in het zwembad van een hotel ligt.

Rondom ligt de naturaspa, met sauna's, rustruimtes en plekken binnen en buiten om te ontspannen. Ook daar blijft het uitzicht steeds onderdeel van de ervaring.

Van eigen graan tot de kruidentuin

Die aandacht voor de omgeving komt ook terug aan tafel. Pfösl noemt zijn keuken *Naturküche* en werkt veel met lokale en seizoensgebonden producten, zo min mogelijk bewerkt. Dat merk je vooral bij het ontbijt. Geen buffet dat indruk probeert te maken met honderd producten uit alle windstreken, maar veel verse en herkenbare ingrediënten: goed brood, granen, fruit, regionale zuivelproducten, noten, zaden en verse gerechten. Een deel daarvan komt opvallend dichtbij vandaan. Rondom het hotel groeien groenten en kruiden, en Pfösl verbouwt ongeveer duizend kilo biologische aardappelen. Bijen zorgen voor de honing en een oude roggesoort wordt gebruikt voor het brood.

Tussen ontbijt en diner zit bij Pfösl overigens nog een gevaarlijk prettig moment. In de namiddag verschijnen er huisgemaakte taarten en andere zoete lekkernijen uit de eigen patisserie. Die middagsnack hoort bij de Naturpension van het hotel. Op andere momenten kom je ook de traditionele Zuid-Tirolse *Marende* tegen: een plank met onder meer spek, worst, kaas, augurk, mierikswortel en knapperig Schüttelbrot. Het idee dat je bij Pfösl de hele dag uitsluitend op kruideninfusies en chiazaad leeft, kunnen we daarmee snel uit de wereld helpen. Gezond en lokaal eten betekent hier gelukkig ook gewoon taart.

Brood bakken in een oven uit 1730

En dan staat midden tussen het moderne Pfösl nog die oude stenen broodoven. 's Zomers wordt die driehonderd jaar oude oven wekelijks opnieuw opgestookt en kunnen gasten zelf meemaken hoe er brood wordt gebakken, op een plek waar dat al eeuwen gebeurt.

Rondom de oven groeien ingrediënten die daarbij worden gebruikt. Brigitte heeft verschillende verhoogde kruidenbedden aangelegd, waaronder *Brot & Salz*, met karwij, anijs, venkel, koriander en broodklaver. Verderop in de bedden *Rauch & Segen* en *Essen & Trinken* groeien kruiden voor thee, siropen, gerechten en traditionele wierookmengsels. Brigitte neemt ons mee langs de bedden, laat kruiden ruiken en vertelt waarvoor ze worden gebruikt. Wat later als brood, thee of kruidenzout in het restaurant terechtkomt, groeit letterlijk rondom het hotel.

Met de ezels op pad

Rond het hotel lopen wat bewoners die bij kinderen minstens zoveel aandacht krijgen als de infinitypool. De ezels horen bij Pfösl en er worden wandelingen met ze georganiseerd. Voordat je vertrekt, worden de dieren samen verzorgd en klaargemaakt en daarna gaat het gezelschap rustig op pad. En rustig is daarbij het sleutelwoord.

Een ezel laat zich niet opjagen omdat jij een bepaald wandeltempo in gedachten hebt. Dat past eigenlijk perfect bij het hele idee achter Pfösl: kijken, wachten en je tempo aanpassen aan wat er om je heen gebeurt. Voor gezinnen is het bovendien een leuke manier om een wandeling ineens veel interessanter te maken.

Yoga met één grote afleiding

Een andere ochtend beginnen we met yoga. Mat uitrollen, schoenen uit en proberen de aandacht bij de oefeningen te houden. Dat laatste lukt maar gedeeltelijk. Voor ons bevindt zich namelijk een enorm raam en precies daarachter liggen de Dolomieten.

Eva Zelger is zelf yogadocent, en mindfulness en beweging in de natuur vormen een belangrijk onderdeel van haar rol binnen Pfösl. Yoga maakt deel uit van een breder programma rond rust, beweging en herstel. Tijdens de les is dat hele concept eigenlijk niet zo belangrijk. Het zijn vooral dat raam, de bergen en de rust in de ruimte die we onthouden.

Als gast hoef je trouwens niet volledig mee te gaan in de holistische aanpak van rust en herstel. Je kunt iedere dag allerlei activiteiten volgen, maar er kijkt niemand vreemd op als jouw persoonlijke regeneratieprogramma bestaat uit één uur yoga, twee stukken taart en een middag in het zwembad.

Vijftig tinten groen

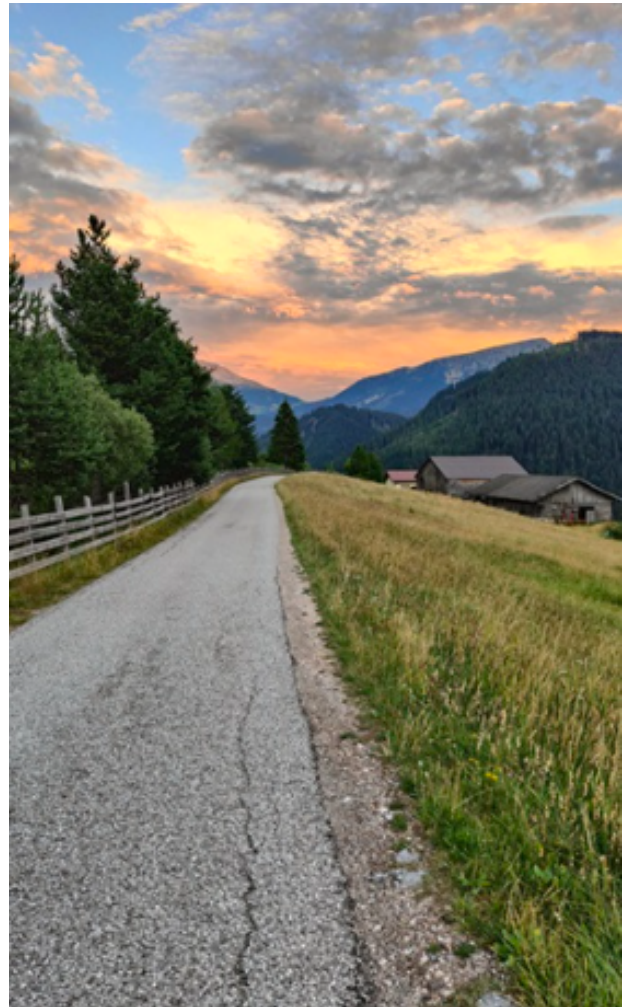
Groen is bij Pfösl niet alleen onderdeel van de term Green Luxury. Het is vooral de kleur die tijdens ons verblijf voortdurend terugkomt. De bloemenweides rond het hotel, het bos erachter, de kruiden in de tuin, de natuurvijver en de velden waar de ezels staan: zodra we naar buiten lopen, zijn we er middenin.

In het Vitalpina Magazine dat op onze kamer ligt, wordt de Zuid-Tirolse zomer beschreven in allertei schakeringen groen: bosgroen, weidegroen, grasgroen, mosgroen, appelgroen. Een aardig rijtje, totdat we vanuit Pfösl de Panoramaweg oplopen en merken dat het eigenlijk best goed gekozen is. Pfösl is aangesloten bij Vitalpina Hotels Südtirol, een groep Zuid-Tirolse hotels waarin bewegen in de bergen, regionale voeding en ontspanning centraal staan. Precies die combinatie herkennen we inmiddels in onze dagen bij Pfösl.

Pfösl ligt op een zonnig plateau in het Eggental, tussen de Latemar en de Rosengarten. Vanuit het hotel kun je direct verschillende wandelroutes oppakken. Een daarvan is de Panoramaweg, die voor de deur begint en door de weides rondom Deutschnofen voert. Tussen het groen liggen oude Zuid-Tirolse boerderijen, waar koeien in de velden grazen. Af en toe loopt het pad langs een erf. Het is geen ongerepte wildernis, maar een landschap waarin al generaties lang wordt gewoond en geboerd. En steeds zijn daar de bergen. De Latemar, Rosengarten en verderop de Schlern steken boven de groene hellingen uit, terwijl dichterbij vooral gras, bloemen en bos het beeld bepalen.

Wij bewaren de wandeling voor het einde van de dag. Tegen zonsondergang wordt het felle groen zachter, krijgen de weides een warme gloed en kleuren uiteindelijk ook de rotswanden aan de overkant mee met het laatste licht. Dit is de *Enrosadira*, het *Alpenglühén* waar de Dolomieten om bekendstaan. We hoeven er geen bergtop voor te beklimmen en geen lift voor te nemen. Vanuit het hotel lopen we zo het pad op.

De bergen in bij Obereggen

Vertragen betekent natuurlijk niet dat je bij Pfösl je wandelschoenen ongebruikt in de koffer hoeft te laten. Het wandelgebied van Obereggen ligt vlakbij en vanuit het hotel kun je allerlei wandelingen maken. Wij nemen in Obereggen de lift omhoog richting de Latemar. Alleen hebben de bergen deze dag andere plannen met ons. Boven hangen de wolken laag en begint het te regenen. Het grote Dolomietenpanorama waarvoor we omhoog gingen, verdwijnt grotendeels achter grijze wolken. Ook dat hoort bij een vakantie in de bergen.

Het voordeel van Pfösl is dat een mislukte wandeldag nauwelijks verloren voelt. We gaan terug naar het hotel, zwemmen en rollen later opnieuw onze yogamat uit. Dit keer zijn het niet de zonnige Dolomieten die ons achter het grote raam afleiden, maar donkere wolken en onweer dat over de bergen trekt. Daarna schuiven we aan voor het diner. Plan B is hier niet bepaald een straf.

Wat Green Luxury bij Pfösl betekent

Voor aankomst klinkt *Green Luxury* vooral als een term die goed in een hotelbrochure past. Na een paar dagen begrijpen we beter waarom Pfösl hem gebruikt. Uiteindelijk zijn het niet de woorden die overtuigen. Het is Brigitte tussen haar kruiden. De oude oven waarin nog altijd brood wordt gebakken. Een ezel die bepaalt hoe snel een wandeling gaat. Oud en nieuw, natuur en comfort staan hier voortdurend naast elkaar zonder dat het een het ander erg in de weg lijkt te zitten.

Na de actieve dagen eerder tijdens onze roadtrip is Pfösl een heel ander hoofdstuk. Luxe betekent hier niet automatisch méér. Het zit juist in ruimte, rust, goed eten en de mogelijkheid om even nergens naartoe te hoeven. Na het eten lopen we nog een stukje naar buiten. Rond de oude schuur vliegen de zwaluwen af en aan, in de velden wordt het langzaam donker en aan de overkant vangen de Dolomieten de laatste zonnestralen. Zo aan het einde van ons verblijf begrijpen we dat dát waarschijnlijk het beste samenvat wat [Pfösl](#) met *Green Luxury* bedoelt.

<https://www.reishonger.nl/reisverslagen/pfosl-in-zuid-tirol-vertragen-tussen-de-dolomieten/>

06.09.2026